

[Wilhelm]

Statsministeren talte om, at det var en af de klassiske sager, hvor to hensyn stod over for hinanden. Det samme var den socialdemokratiske ordfører meget inde på. Jeg vil tillade mig at mene, at begge de herrer har glemt ét hensyn, som i mine øjne har haft den dominerende vægt i hele denne sag, nemlig hensynet til myndighedernes prestige. Jeg har den opfattelse, at det er det hensyn, der har vejet tungest. Det kan man selvfølgelig ikke dokumentere, men det er den opfattelse, jeg får af den sags behandling. Selv om det skulle vise sig at være forkert, så mener jeg, det er en falsk problemstilling, at man har »vejet« disse to væsentlige hensyn – den enkeltes sikkerhed og statens sikkerhed – grundigt og nøgternt op imod hinanden.

Der kan ikke være noget i disse hensyn, som forhindrer, at man kunne have givet Martinez lejlighed til at forsvare sig. Der kan heller ikke være noget i de hensyn, der gør, at man lige præcis skal udsende ham til Mexico. Der kan heller ikke være noget, der forhindrer, at man tager sagen op til bedømmelse igen, da man opdagede, at disse rapporter var fordrejede, at en masse af disse beskyldninger var fremsat mod bedre viden, at de var korrigeret af de mennesker, der ejede effekterne, osv. osv.

Om den socialdemokratiske ordførertale i første runde vil jeg gerne sige, at den nok ikke undrer mig så meget. Den gik jo på, at man havde taget begge disse hensyn, man havde afvejet dem grundigt, og man havde undersøgt sagen grundigt. Man havde afvejet omhyggeligt, der havde været en særdeles grundig behandling, og man havde sikret Martinez nogle retsgarantier, der var mere vidtgående, end regeringen i den sag var forpligtet til. Se, det er den socialdemokratiske ordførers beskrivelse af en sagsbehandling, hvor alene politiets fordrejede rapporter bliver lagt til grund for regeringens og for ombudsmandens beslutninger, hvor Martinez bliver afskåret fra at svare på anklagerne, hvor man bryder løftet om at orientere retsudvalget, og hvor man blæser på løftet om, at garantier fra modtagerlandet vil få en afgørende vægt for beslutningen om udvisning. Alligevel siger den socialdemokratiske ordfører, at man har afvejet omhyggeligt, og det kunne beklages, hvis man havde været ensidig, men det har man i hvert fald ikke.

Jeg vil som sagt ikke påstå, at jeg er forundret over den ordførertale, at den socialdemokratiske ordfører ukritisk vil godkende regeringens tilsidesættelse af fundamentale retsprincipper, godkende dens udlevering af et menneske til det mexikanske regime – oven i købet med livstruende og uprøvede sigtelser rettet imod sig – og godkende dens retfærdiggørelse af disse handlinger ved nye beskyldninger mod den retsløse, som det skete i Berlingske Tidende i justitsminister Orla Møllers tid, og som det sker nu med disse udtalelser om flysikkerheden. Men jeg må tilstå, at jeg er lidt forbløffet over, at det er hr. Ole Espersen, der lægger navn og stemme til den ordførertale.

Jeg vil sige til sidst om dagsordensforslaget og ændringsforslagene, at jeg går ud fra, at begge ændringsforslag kommer til afstemning, da de ikke strider imod hinanden. Hvis det skulle vise sig at være forkert, beder jeg formanden meddele det, da vi så må bede om en udsættelse.

Hr. Bernhard Baunsgaards ændringsforslag kan vi ikke stemme for, af den simple grund at det kun siger noget om faste retsprincipper for udvisning af udlændinge. Faste retsprincipper, det kan være godt, og det kan være skidt. Der er steder i udlændingelovens administration, hvor vi ønsker faste retsprincipper. Men når man ser på den helt rutinemæssige udvisning af enhver udlænding, der har afsonet en dom i Danmark, ligegyldigt for hvad, så er det et fast retsprincip, men det er skidt. Det tager ingen hensyn til den pågældendes familiesituation, til tilknytningsforhold til landet, til konsekvenserne af udvisningen, til varigheden af opholdet osv. osv. Så der er altså faste retsprincipper, der kunne betyde en forværring i administrationen over for udlændinge. Da der ikke står noget som helst om, i hvilken retning man ønsker disse faste retsprincipper skal gå, kan vi simpelt hen ikke støtte et sådant ændringsforslag – med et indhold, som er så upræcist.

Jeg vil godt til sidst præcisere nogle enkelte krav til udlændingeloven, som VS mener . . . Undskyld, det ser jeg at tiden ikke er til. Så må det altså stå alene med, at hr. Bernhard Baunsgaards ændringsforslag med den manglende præcision kan vi ikke stemme for.

Justitsministeren (Erling Jensen):